

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 103.

Göteborg den 23 januari 1960.

Käraste min lillasyster!

Den 20 ds fick jag ditt brev av den 15 ds. Men ett sånt elände med Oscar! Han måste väl vara danad för något högre än att forsla hem tavlor pr cykel! Så väl att han kom upp med alla ben hela! Du kommer väl ihåg moster Anna - jag det är klart att du gör - på Hagen. Mamma berättade att hon i sin ungdom satt och stoppade strumpor och tyckte att det var så tråkigt, som vi alla tyckte på den tiden då vi måste göra det. Så för att få någon utlösning för hur hon kände det sa hon just det här: "Jag måste väl vara danad för något högre än att sitta här och stoppa strumpor? Hon hade ju, som du vet, inte så stora krav på livet och uppgifterna annars.

Så spännande att Dalakudden varit på utställning! Det kanske en kunde göra lite var ~~man~~ gav sej iväg till Japan? - Vi hade David Lagergren här på Y.M:s dag och 4 4 följande, som du sett av Vepan. På ett av hans bibelstudier var Magda Persson med i sällskap med Margit Sj. Hon sa att hon fått en så vacker lampa och ville att jag skulle komma upp till Exp. och titta på den.

Att din med. stud. blev glad för din gåva, det kan jag nog förstå. Har dom inte möjlighet till studielån i ett land med sådan framåtanda som Japan? Jag undrar hur du gjorde med Mias 10:- kr.? Jag ångrar faktiskt att jag la mej i det och skulle försöka ge dej råd om hur du skulle använda den. Det kan ju hända att hon helst ville att du skulle köpa en sak till minne av henne. Ibland är jag dum men inte så ofta, det får du väl medge? Jodå, ofta eller för det mesta d u m. Någon gång före jul ringde Roy och sa att han hade något från mamma till mej. Ja, sa jag, då kan du ju komma upp med den och samtidigt hämta din julkapp från Olles. Vilket han gjorde på julafton. Dom hade stängt då för första gången.

"De är en försenad 70-årspresent!" Hon är då inte klok, den, tänkte jag, men sa ångenting till Roy. Jag fick ju 70-årspresent långt i förväg. Den var ju så hemskt söt. Just när jag skickat iväg mitt 2-januaribrev kom jag ihåg att jag inte "tackat" för broschén. Jo, jag tackar jag! Det var väl hemskt förargligt! Den låg ju hos Roy ett tag, förstär jag. Så hon hade ju gott kunnat få den till jul. Jag stavade på att under kartongens botten stod att den var från "vännerna Oscar och Hellen!" Hella har naturligtvis tänkt använda den lilla lådan till något annat och någon annan, men så blev det jag. Till råga på allt höll jag på att ge bort den jag fick en annan gång. Aina fick låna den någon gång. Och vi talade om det i tel. här för liden och då tänkte jag att om jag skulle ta och ge henne den när jag nu har fått en till. Men så hörde jag att hon fått en hon också nån gång. Så det blev inget med det. Och du ska inte tro att det fattas mej broschér. Jag har en hel del. Jag har ringt Roy ett par gånger nu, men han är inte hemkommen än. Om en stund ska jag be honom läsa igenom mammas brev en gång till. Om du skickar något genom Roy en annan gång, så är det nog bäst att du nämner det i brev till mej också. Nu förstär jag ju att Olivia också har fyllt 70 år 1959. Jag skrev ett litet brev till henne den 3 ds med anledning av att jag fått både födelsedags- och julgåva till dej. Dom har ju postkvitton, så jag skriver inte alltid om sånt. Men så tyckte jag att Olivia skulle ha ett brev. Ändå tråkigare var det väl med Isas fina halsduk, som dom knyckte på vägen. Det var ju konstigt att man inte får ersättning för det som går förlorat om det bara är en del av försändelsen. Jag skall ta reda på hur det är härifrån.

Min transistor! Jag förstär mej inte på vad jag skall svara på dina frågor. Men på kartongen, som den kom i, står följande: "Silver Transistor Radio. Model 6 Tr - 100. - Shirasuna Denki MFG. Co., Ltd. Formatet incl. läderfodralet är 12x7½x4 cm. Den är hur läcker som helst. Angående program 2, så har vi ett sådant sen några år tillbaka. Men det fanns inte då jag köpte min radie. Och därför för kan jag inte ta det. Det är i varje fall svårt att uppfatta och mest omöjligt. Jag hade ju alldeles för bråttom att köpa den. Men så skulle ju Roy sälja apparater. Och jag ville gärna gynna honom i starten. Men så tror jag inte att han sålde någon mer än min. Det var också just då jag slutade på kontoret och jag tyckte väl atg jag skulle sitta hemma och höra radie för det mesta. Men det blev inte så mycket med det, som väl var. Men det är ju hemskt roligt att ha en.

Fredagen den 8 ds kl. 22 var jag vid Majnabbehamnen och mötte Maja Gerdin, som då anlände från Danmark med Prinsessan Margaretha. Hon låg över hos mej och nästa förmiddag var vi och hälsade på Solveig Öhrneman, som bor här strax intill. Jag lämnade dom åt sej själva efter en stund. Kl. 16 kom maja och fick middag hos mej och fortsatte med 17.18-tåget till Borås. Där bodde hon hos Aina och Olle och hade väldigt roligt efter vad hon berättade i några rader jag fick i går. Maja hade hand om Y.M:s dag i Borås.

Hör och häpnal! Trettondagen på em. var Helga och jag på Cosmorama och så Urakogens Herrar, en djurfilm från Belgiska Kongo. Det var något alldeles fantastiskt. Den visade ju så djurlivet i själva snårskogen, där ännu ingen människa tagit sej fram. Ingen utomstående kan väl räkna ut hur dom kommit åt att fånga alla dessa bilder. Och man undrar hur många hundratusen meter film som gått åt för att kunna samla detta som ändå tog 1½ timma om jag minns rätt. Och vilka tider det måste ha tagit. Flera åt antar jag. Men kung Leopold står ju för den, så den har väl fått kosta vad som helst. Det var i alla fall mitt första besök på en vanlig bio. David sa att vi måste se den och det var ju hemskt roligt. Ebba och Ludde såg den

Milja
en annan dag. Den har gått 6 veckor nu på olika biografer, två eller flera gånger pr dag på de stora. Som du har sett av Vepan, så kommer "Hökens märke" i den här vevan. Och den ska vi väl se också, då den kommer till våran stad. Nu är kl. över 18 och jag har just fått tag i Royseman. Jag frågade vem som skulle ha den där lilla presenten, som du hade fått i ett paket från mamma. Det skulle ju du, sa han. Jag bad honom se efter i brevet om där inte stod något om vem som skulle ha gåvan. Men han sa att där finns absolut inget annat än att jag skulle lämna den till dej. Nu tycker jag att jag måste ha ditt svar på det här brevet innan jag skickar paketet till Olivia, så det inte blir något missförstånd. Och jag har det ju inom 14 dar om du har tid. Det kommer ju i alla fall inte Den 15/4 är det Olivia. Men det är väl onödigt att vänta så länge. Den 11 ds betalade jag till Carey Kingsgate Press kr. 103:30 för 3 små fakturor och ett kontoutdrag. Räntan på de båda böckerna för förra året utgör kt. 269:35. Tillsammans alltså. - Nu höll jag på att glömma det du ville veta om Dodos kopparsaker. Dem gick till kr. 82:75. Det är klart att du kan ge henne något av det om du vill. Specifikation i nästa brev tycker med de käraste hälsningar